

U DIGITALIZE

U-Digitalize Model

Capitolul 3. Obstacole/bariere ale digitalizării.

Introducere

Inovația ajută Europa să-și consolideze liderul tehnologic și să genereze soluții la provocările societale. Astfel de inovații aduc transformări digitale care devin esențiale pentru ca oamenii să aibă succes în locurile de muncă contemporane. Mișcarea strategică către transformarea digitală permite organizațiilor să-și îmbunătățească relațiile cu clienții, să crească vânzările și creșterea companiei și să-și consolideze pozițiile competitive (Agrawal et al., 2020). Prin urmare, majoritatea organizațiilor pun acum accent pe participarea activă la digitalizare (Schneider, 2019).

Transformarea digitală a presupus schimbări semnificative în modelul de afaceri al organizației, care, în multe cazuri, afectează procedurile, resursele, metodele operaționale sau cultura. Ca urmare, a decide cum să implementăm transformarea digitală are implicații pe termen lung pentru organizație și necesită o abordare strategică (Henriette et al., 2016).

Infrastructura slabă necesară pentru digitalizare este o barieră semnificativă pe care trebuie să o depășească organizațiile socio-sănătate din toate țările. Din cauza acestui obstacol, organizațiile trebuie să facă față costurilor crescute cu echipamente noi, conexiune la internet, software, taxe pentru utilizarea platformelor online fără restricții de timp sau limite de utilizator și alte instrumente conexe.

Mulți beneficiari trebuie să-și îmbunătățească abilitățile digitale pentru a atinge cel puțin nivelul de bază. Lipsa înțelegerii și a încrederii în utilizarea TIC, care predomină în special în rândul vârstnicilor, impune dificultăți organizațiilor care oferă îngrijire acestui grup.

O altă barieră semnificativă este disponibilitatea suportului tehnic, deoarece multe organizații nu au un departament IT intern și nu pot obține suport tehnic permanent.

O provocare suplimentară pe care o întâmpină organizațiile de îngrijire socio-sanitară în digitizare este legată de procesul de transformare a conținutului existent de hârtie-creion în formă digitală.

Obstacole și bariere

❖ Lipsa resurselor financiare

Este nevoie de finanțare semnificativă pentru tehnologie și know-how pentru transformarea digitală. Investițiile în noua tehnologie digitală au un risc ridicat și o rentabilitate neclară. Unele organizații socio-sanitare vor avea nevoie de ajutor pentru a strânge bani sau pentru a avea acces la mai multe resurse financiare. Una dintre principalele bariere în calea digitizării este sursele de finanțare adecvate insuficiente pentru costurile aferente (Sumrit, 2021).

Mai mult, sunt necesare investiții importante pentru ca organizațiile să aibă acces la tehnologie digitală, resurse, o forță de muncă calificată și noi capacități organizaționale. Organizațiile trebuie să își formeze personalul în ceea ce privește lucrul cu tehnologiile digitale pentru a-și face eforturile pentru transformarea digitală profitabile. Astfel de procese și investiții necesită finanțare (Agrawal et al., 2019).

❖ Lipsa de încredere în tehnologie și mentalitate

Un alt obstacol în calea digitalizării este lipsa de încredere în tehnologie atât în rândul profesioniștilor din domeniul sănătății, cât și al beneficiarilor.

Angajații trebuie adesea să se familiarizeze mai bine cu instrumentele digitale și cu noul mediu de lucru. Uneori, ei rezistă schimbărilor din cauza fricii de a învăța ceva nou sau de a crede că există cerințe crescute ale locului de muncă. De asemenea, unii lucrători ar putea crede că tranziția digitală le-ar putea amenința poziția și ar putea duce la pierderea locului de muncă (Sumrit, 2021).

Rezistența față de digitalizare este alimentată de lipsa de creativitate și strategie, teama de imprevizibilitate, lipsa de adaptabilitate și sprijinul inadecvat pentru inovare, competențe relevante slabe și cultura inovării insuficientă (Vey et al., 2017).

Dificultățile tipice cu care se confruntă organizațiile care se confruntă cu tranziții și schimbări includ de obicei (Vey et al., 2017, apud. Oertig & Kels, 2014):

- ✓ Managerii și personalul nu sunt siguri de ce implică inovația pentru organizația lor.
- ✓ Lipsa unor obiective/obiective clare și inspiratoare.
- ✓ O lipsă de asumare a riscurilor și o percepție greșită de a nu vedea eșecul ca pe o oportunitate de învățare.
- ✓ Partajarea inadecvată a cunoștințelor între angajați și beneficiari.
- ✓ De asemenea, persoanele cu provocări și vârstnicii, principalii beneficiari ai serviciilor de îngrijire socio-sanitară, tind să fie mai reticenți față de schimbare decât alții și să nu accepte soluții digitale care să le abordeze problemele, deoarece acest lucru este neobișnuit pentru ei și creează incertitudine.

❖ Suport ethnic

Nevoile foarte importante ale organizațiilor de asistență socio-sanitară sunt legate de necesitatea ca profesioniștii și lucrătorii din domeniul îngrijirii să posede abilitățile digitale necesare, precum și resursele digitale și infrastructura disponibile și eficiente.

Potrivit lui Agrawal et al. (2020), tranziția digitală va fi încetinită sau amânată de lipsa competențelor digitale. Implicațiile noii tehnologii digitale pentru organizațiile de asistență socio-sanitară sunt semnificative, dar fără resurse umane adecvate, avantajele digitalizării nu pot fi atinse (Agrawal et al., 2020).

Mulți lucrători și profesioniști din domeniul sănătății nu au asistență tehnică la fața locului pentru a-i ajuta în configurarea și utilizarea zilnică a echipamentelor și a aplicațiilor suplimentare, în procesarea și partajarea datelor sau pentru a oferi suport digital beneficiarilor. Din acest punct de vedere, organizațiile socio-sanitare au nevoie de un departament IT care să abordeze problemele, să ajute utilizatorii, să organizeze protocoale și să gestioneze măsurile de securitate a datelor. Prin urmare, fiecare organizație medicală ar trebui să aibă fonduri pentru cel puțin un angajat IT.

❖ Riscuri de securitate și considerații etice

Complexitatea tot mai mare a rețelelor IT care susțin organizațiile socio-sanitare de astăzi și volumul mare de date care trec prin acestea au făcut ca garantarea securității rețelelor și a datelor să fie o provocare (Haggerty, 2017). Conform unui studiu realizat de Vaidya et al. (2018), multe organizații au respins inițial tehnologiile digitale deoarece erau îngrijorate de riscurile de securitate și nu aveau încredere în digitalizare. Unele organizații socio-sănătate se pot confrunta cu probleme de securitate, cum ar fi securitatea plăților, atacul cibernetic, confidențialitatea și confidențialitatea datelor (Colicchia et al., 2019).

Aceste îngrijorări sunt justificate deoarece, în general, furnizorii de servicii se pot confrunta cu anulări ale tranzacțiilor, întârzieri sau pierderi de date cu caracter personal din cauza încălcărilor securității cibernetice. Cu toate acestea, efectele și pierderile în sectorul sănătății ar putea fi mult mai grave (Haggerty, 2017). Această situație este legată de competențe digitale scăzute și cunoștințe limitate despre TIC, provocări în creștere de securitate etc.

Specialiștii IT din domeniul sănătății ar trebui să acorde o prioritate ridicată securizării și monitorizării rețelelor. Cu toate acestea, această sarcină este o provocare, având în vedere introducerea tehnologiilor de ultimă generație și actualizarea frecventă și continuă a sistemelor vechi pentru a crește eficiența, viteza și securitatea rețelei (Haggerty, 2017).

O altă problemă legată de transformarea digitală este neînțelegerea dreptului de autor. Există o percepție greșită comună că oricine poate folosi conținutul internetului fără permisiunea autorului original. Cu toate acestea, aceste conținuturi sunt protejate de legea dreptului de autor, indiferent dacă sunt publicate pe hârtie sau pe internet (Mahesh & Mittal, 2009).

Înfruntând provocările

Așa cum am văzut în partea anterioară, există o mulțime de obstacole și provocări pentru tranziția digitală în organizațiile socio-sănătate. Astfel, managerii, profesioniștii din domeniul sănătății și lucrătorii trebuie să fie bine informați în timp ce se angajează într-o astfel de tranziție.

În primul rând, este necesar să se construiască o strategie despre modul în care tranziția poate deveni posibilă. Acest pas ar putea fi alimentat de diverse resurse care ghidează centrele de sănătate să navigheze în tranziția digitală.

În al doilea rând, va fi nevoie ca profesioniștii din domeniul sănătății și lucrătorii din domeniul îngrijirii să înțeleagă implicațiile tranziției digitale, care sunt avantajele și, de asemenea, dezavantajele lor și să îmbrățișeze această tranziție cu pozitivitate și să nu aibă îndoieli cu privire la aceasta. De asemenea, beneficiarii de asistență medicală trebuie să fie pregătiți cu privire la digitalizare și la modul în care această tranziție îi va ajuta să facă față dificultăților și problemelor lor. Așadar, acest proces va fi susținut în mare parte de profesioniștii din domeniul sănătății și furnizorii de servicii de îngrijire care lucrează direct cu aceștia. Aceasta înseamnă că beneficiarii de asistență medicală au o anumită încredere în furnizorii lor de asistență medicală și vor accepta digitalizarea mai ușor.

În total, înțelegerea profundă a acestui proces, adaptabilitatea și încrederea că aceasta este cea mai bună soluție pentru a ține pasul cu realitatea din zilele noastre sunt extrem de necesare pentru a depăși obstacolele din calea tranziției digitale.